

blev Enighed om hele Sagen, og i Forventning om, at Betænkningen skulde indeholde en Bemærkning om, hvilke Ønsker der nåedes, som ikke i dette Øjeblik kunde opfyldes, en Bemærkning, der skulde lyde omtrent saaledes: Det staaer Udvalget eller Flertallet klart, at Hjælp til alle de mindre bemidlede kronisk syge er af saa stor Betydning ikke alene for den paa-gældende selv, men ogsaa for Samfundet som Helhed, at en Løsning deraf ikke bør lade vente længe paa sig. Flertallet henstiller derfor til Regeringen at overveje Sagen som Helhed og saa snart ske kan fremsætte Forslag derom for Rigsdagen. Det var oprindelig Forudsætningen, da vi gik med til den nu foreslaaede Affattelse af § 7. Flertallet har desværre strøget denne Passus i Betænkningen, som jeg her har tilladt mig at citere, de havde jo Ret, i hvert Tilfælde Magt til det, der er ikke noget at gøre ved det. Men da denne Passus ikke staaer i Betænkningen længer, har jeg tilladt mig paa Mindretallets Vegne at fremsætte den og henstille den til Ministerens velvillige Overvejelse i kommende Tider, thi det, der nu bydes ved Ændringsforslag Nr. 3, er kun en midlertidig og lidet ideel Ordning for de kronisk syge. Den er daarlig for Kasserne, og den er heller ikke ret meget værd for Medlemmerne. Denne Ordning maa derfor, hvis den bliver til Lov, snarest muligt afløses af noget, der er bedre og mere betryggende saavel for Samfundet som for de syge.

Jeg har her tilladt mig at dvæle maaske lidt længe ved Hovedpunkterne, men Forholdene forekommer mig at nødvendiggøre det. Ligesom den ærede Ordfører (Kierkegaard) gjorde opmærksom paa, at han ansaa det for nødvendigt at tale længe, har jeg ogsaa anset det for nødvendigt at belyse disse Hovedpunkter saa indgaaende, fordi de efter min Mening er af saa stor Vigtighed, og den Institution, vi her taler om, er af saa stor samfundsmæssig Betydning, at man ikke bør skride til Afgørelse uden efter meget nøje Overvejelse. Jeg har nævnt Hovedpunkterne; for de to's Vedkommende er der Uenighed indenfor Udvalget, for det tredies Vedkommende i hvert Tilfælde med Hensyn til det foreslaaede Ændringsforslag til § 7, Enighed. Jeg mener, at Rigsdagen ikke bør svække og nedbryde Sygekasseinstitutionen ved Vedtagelse af de af Flertallet stillede Ændringsforslag til §§ 6 og 13, og det vil utvivlsomt ske, hvis de vedtages. De bed-

ste Medlemmer drives derved bort i hvert Fald fra den statsunderstøttede Del af Kasserne, Splid og Ufred indenfor Medlemmernes Kreds bliver den naturlige Følge. Spioneri og Angiveri og al anden Daarlighed vil blomstre op som Følge af disse Grænser for Indtægt og Formue, der i Regelen efter Flertallets Ændringsforslag betinger Retten til at være Medlemmer.

Det Mindretal, hvortil jeg hører, stiller andre end de her nævnte Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslagene Nr. 9, 17, 29, 45 og 46, men de er alle en Følge af Hovedændringsforslagene 1 og 16. Jeg erkender, at der ved Udvalgsbehandlingen i øvrigt er opnaaet visse smaa Fremskridt, som vi i hvert Fald har en Del af Æren for: den obligatoriske Barselhjælp, Forsikringen for Plejebørn, Pligten for Sygekasserne til at yde Forsikring for tuberkuløse og sindssyge. Jeg beklager, at man ikke har kunnet gaa videre og beklager f. Eks., at man ikke har kunnet imødekomme et Andragende fra Foreningen „Boserups Minde“, dels vedrørende offentlig Hjælp, efter at Sygekassehjælpen er ophørt, og dels vedrørende langvarigt syges Ret til at oppebære Sygeunderstøttelse og være Medlem af en anerkendt Sygekasse. Jeg henviser desangaaende til Bilagene, hvori baade Andragendet fra „Boserups Minde“ og Sygekasseinspektørens Besvarelse deraf findes. Hvad der altsaa er opnaaet af smaa Fremskridt, paaskønner og anerkender jeg, men det er jo altsammen Pligter for Sygekasserne, som efter min Mening bør paaskønnes og belønnes paa anden Maade end sket er fra Flertallets Side overfor Byernes og Københavns Sygekasser. Jeg erkender ogsaa, at det Raad, der er blevet en Følge af Udvalgets Forhandlinger og som skal skride ind under Tvistigheder mellem Læge og Sygekasse, er et lille Fremskridt, som dog heller ikke er betydningsfuldt nok, man kunde maaske der være naaet videre, men det har det ikke været muligt at opnaa Enighed om.

Jeg skal, idet jeg med disse Bemærkninger har gjort Rede for mit og i alt Fald hovedsageligt sikkert ogsaa for Mindretallets Syn paa de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, paa det indstændigste fraraade at vedtage Flertallets Ændringsforslag og paa det mest indtrængende anbefale at vedtage de af Mindretallet, Udvalgets 7 Medlemmer, stillede Ændringsforslag specielt til §§ 6 og 13, og hvad der slutter sig dertil.